

Octubre de 1911 N.º 3

Fulla del Patronat

Las obras sociales deben dirigirse à hacer bien y à hacer buenos à sus socios.

Balmes.

AB LICENCIA ECLESIÁSTICA

Als ulls de la Mare de Deu

Ulls de la Verge Maria,
dins vostra fonda blavor
tremola la llum del dia
poruga d'altra claror;

ulls de la Verge Maria,
teniu a dintre al Amor
y Ell vos dicta l'alegria
y Ell vos dona la tristor;

ulls de la Verge Maria,
jo cercaré nit y dia
per mon cor afadigat
benevolencies divines
dins de vostra claretat,
dins el blau de vostres nines.

JOSEPH PARADEDA, *Ptre.*

AVIS OFICIAL — Desde l'primer dia d'aquest mes queda obert el nou Curs de la Conferencia nocturna pera trevalladoras. Las classes son diarias de dos quarts de 8 à 9 del vespre, ensenyantse en elles escriptura, lectura, contabilitat, labors, urbanitat, doctrina cristiana, surger y cusir roba blanca y de color à ma y à màquina.

LAS OBRAS SOCIALES CATÓLICAS

(Del Dr. F. Sardá y Salvany)

¿Qué volen dir obres sociales católicas? Volen dir les que tenen per objecte, no solsament la salvació individual de cada hú de nosaltres germans, lo qual serà sempre lo preferent y principalissim de tota obra católica, sinó les que miren á la moralisació, cultura y fins benestar material de les classes més nombroses, com á medi, mitjant-sant exa influencia, de portarles més fàcilment á Jesucrist y per Ell á lo meteix si de l'eterna salvació que avans havém indicat.

May ha sigut l'Església indiferent á la sort temporal dels pobles y de les classes populars, per més que primariament hage estat instituïda per lo seu bé espiritual. Lo *misereor super turbam* del bon Jesús, li ha sigut transferit com en herència á sa esposa y continuadora l'Església santa. Ademés les grans injusticies socials cauen també baix la jurisdicció del còdich del Evangelí, ni més ni menys que les injusticies individuals, y les calamitats y afliccions dels pobres no son menys mereixedores de sa caritat, quan son colectives que quan son particulars.

Està, donchs, en son verdader terrer l'Església católica quan se fa tutora y curadora d'aqueixos infeliços menors, que tals serán sempre les classes menos acomodades, y quan interposa son valiment y poderosa influencia devant dels governs y dels poderosos del mon pera millorar la condició social de elles, procuràntlos hi totes les ventatges compatibles ab la equitat natural, y buscant y empleant tots los medis pera ferlos hi més suau y més digna la seva precaria situació.

Les obres socials catòliques des-

farán en les masses populars la odiosa preocupació que 'ls hi ha infiltrat la Masoneria de que l'Església es no més la seva crudel tirana y explotadora. Aqueix sol error que 's logrés desvaneixer del poble d'avuy, seria més de la meytat de l'evangelisació del meteix. Y 'l poble, que no es cec, sinó que està avuy miserablement enlluernat pels falsos miralllets del Socialisme que 's diu son redemptor, acabarà per darse compte y rahó de qui es sa verdadera mare y amiga de sempre, y de qui son en realitat y foren sempre sos parásits y vividors.

Donemnos, donchs, de cor á eixes empreses d'apostolat social, que ab tan certera direcció senyala avuy á tots sos fills la paraula del Papa. «¡Aném al poble!» s'ha dit, y 'l poble vindrà á nosaltres, y vindrà á Deu y se restaurarà en la fe cristiana, que ha abandonat avuy passatgerament per les utopies socialistes.

Apoyém ab nostres recursos é influix y fins ab nostre treball personal tot lo que se proposi en eix sentit, tot lo qué inicien y organisen baix tal concepte homens de bona voluntat y fervorosos amants de Deu y del poble.

Exemple moral

La ovella, pobreta, no tenia armas pera defensarse, y tots els animals n'hi feyan tantas com podian. Un dia, tant havia patit, que se'n va plorant al palau del rey dels deus à donarne queixa.

—No 't manca rahó, li va dir Júpiter, y 't vaig fer un tort no armante. Are ho faré y 't daré las armas que vulgas. Vaja, no plores, criatura. De aquí en avant, ¡pobret del que 't toque! ¿Vols unglas y dents d'acer?

—Això nó, que in'assemblaria al llop.

—¿Vols un fibló y l'veri d'un escurçó?

—Nó, que m' aborrirfan com à las serps.

—¿Vols dugas banyas al front com els cabrits?

—No, que del cabrit tothom ne diu que es amich de renyinas.

—Donchs, ¿qué es lo que vols? Has de saber que pera que t' tingan temor, has de poder fer mal.

—Sent aixís, Senyor, digué la ovel·la, deixau-me estar, que ja sabré patir sense queixarme. Me agradarà molt esser forta, però tinc por que en poguer fer dany, pot ser à la fi en faria, y jo més m' estimo reben que ferne.

D'aquell dia ensà la ovel·la no s'ha queixat més.

Apreneu, pobres novas, desheretades de la fortuna, criticades per les vostra bonas obres y vilment calamniades moltes vegadas, la tendra ovel·la símbol del bon Jesús ens ho diu: «aval més rebrer mal que ferne».

el sacerdot, mormolau una pregaria tots els llavis, se sent un airós *Pas doble* y aquella corriu de pobres acceptan de un à un 1 pà de kilo de la primera senyoreta, una lliura d' arròs de la segona, una paperina de monjetas de la tercera, un gros paquet de carn de la quarta, y la quinta escoltant paraules de fondo agrahiment despedeix al pobret que no hi veu d'alegria. Contem els pobres, 120, 130. y encara no som à mitj; s' acaben les paperinas, no queda ja ni un pà y no toca altre remey que vuydar las butxacases y als que no portan bono s'els reparteix en metàlich una moderada cantitat.

Estoneta ha era la una y encare se ohian las notas musicals y benediccions y enhorabonas, y murmuracions dels mal agrabits que sempre n'hi han.

Comentaris.... per què ferlos? Un sol mot sortirà dels nostres llavis Deu vos ho pach à totes, simpàticas organitzadoras y respectables cooperadoras, Deu vos ho pach y que un altre any, si à Deu plau, poguén tornarhi.

Serà aquest un agradable recort que de la colònia forastera en guardarà nostra població del que vos en dona à tots las més corals gràcies en nom dels agrabits pobres

S. CRONISTA.

SECCIÓ D'ADULTES

Festa simpàtica

Ho fou, sens dupte, la que's celebrá el dimars dia 12 del passat Septembre, com à conclusió de les festes del Tura, en nostra ciutat.

Tots els pobres del Patronat y alguns que no ho son, ab el corresponent bono que se ls donà en la missa del diumenge anterior, esperavan à la entrada de las voltas de can Colom que toqués el mitjdia pugnant per posar-se en primera fila, que guardaban amables senyors y qualque militar; més enllà, en filera agradable, coves de pà y una taula grandiosa ab multitud de paquets bo y lligats, ab carinyosas senyoretas que ls voltaiban, y la Presidència del Rmt. Director de la secció d'adultes del Patronat ab la ma alsada pera benehir aquell bé de Deu de vianda; ab respectabilissimas senyoras à sos costats; més enllà inuonmable moltitud de curiosos y la xaranga del Batalló eu-layvrada la batuta del Músich major.

Baixan las 12 del campanar, des-
cuberta la 'esta entona'l *Benedicite*

Conferència nocturna

Tenim la satisfacció d'anunciar à nostres bons Protectors que, gràcies a Deu, havém pogut lograr la possessió d'una màquina de cusir que era el *desideratum* de las alumnes. Encare que de sistema antich i esperant un nou benefactor per altre de modern estil) per are va molt bé.

Guardiola d'estalvis

En el tercer trimestre d'aquest any s'han realisat las següents operacions:

658 Imposicions que suman 605'14 ps

24 Devolucions » 288'72 »

Total sobrant . . 316'42 »

Guardiola pera'ls malalts

Desde primer de Maig á 30 de Setembre

Han ingressat en caixa	52'00 pts.
Existencia anterior	83'15 >
Total	135'15 >
38 socorros á 2 malalts.	15'25 >
Quedan en caixa	119'90 >
Novas associadas	4.

Solemne Professió Religiosa.—

Segons notícies rebudes l'han celebrada les antigues alumnes del Patronat Esperança Picart, Assumpta Trinxé y Serafina Ferrés, la primera en la iglesia de religiosas Carmelitas de Orihuela, la segona á Banyolas y la tercera en el Sanatori Espanyol de San Juan de Puerto-Rico.

Que sia la enhorabona.

Caixa de Pensions per la vellesa.

Entre las llibretas que's regalaren el dia de la obertura de la Sucursal en aquesta ciutat de tant important Institució resultaren favorescuts las alumnes del Patronat J. Mitjà, C. Costa, C. Sunyer, Ll Fageda, C. Roura y C. Giralt, ab una cantitat total de 112'25 pessetas.

Deu premii als benefactors.

Consagració al S. Cor de Jesús.—

En la festa de família que celebrà el Patronat ab motiu dels dies del Rvnt. Sr. Director (que no ressenyèm per falta d'espat), llegintse discursos, poesías y diálechcs per varias alumnes, acordà en pes la Conferència nocturna en mitj d'entusiastas aplaudiments, consagrarse al Cor Eucarístich de Jesús.

El dia que puga celebrar-se la Consagració oficial publicarem, si á Deu plau, extensa ressenya d'acte tant important pera la prosperitat de la Conferència y al hora del Patronat.

Visita.—La reberem fa pochs días del digne membre de la Junta del Patronat de Mataró, D. Jaume Pas-

qual, qui després de elogiar, com no ens mereixém, la organització del Patronat, dirigi entusiasta alocució á las alumnes que ab vivas mostres de satisfacció l'escoltaren.

Deu escolti els vaticinis que'ns feu.

La obra de las tres Marías.—Accedid gustosos á la invitació del Rt. Arxiprest de Huelva, entusiasta apòstol del S. Cor de Jesús y fundador d'importants institucions catòlics-socials, se associa el Patronat, desde avuy, á la obra de las *Tres Marias al peu dels sagraris abandonats*.

Ja en parlarém un altre dia si Deu ho vol.

De la *Revista Popular* n.º 2124:

«En Olot ha empezado á publicarse y repartirse una *Fulla del Patronat*, por la institución de este título, en favor de las jóvenes obreras de aquella población. Es modelo de lo que pueden y deben ser publicaciones de este género para hacer penetrar hasta la más olvidada de las familias del pueblo trabajador la influencia de la Religión por medio de sus fiestas, catequísticas, funciones recreativas, excursiones piadosas, cajas de ahorros y procedimientos análogos de propaganda popular. Aplaudimos la *Fulla del Patronat*, y deseamos forme escuela en nuestros grandes centros fabriles, como en el de Olot —F. S. y S.».

Deu li pagui las frases encoratadoras que'ns dirigeix.

FLORETA DE TARDOR

Oh Maria, Mare meva, quan teniau el meu temps totas las veus ne feyan una que cantaba: Oh quina dolcesa! si n'es de bona y amable! N'hi havia prou d'estar al costat vostre pera sentirse joyosa. Ah! jo so molt lluny d'aquest model, mes Vos m'ajudaréu, si no per imitarlo del tot, al menys pera acostarmi més d'aci en avant. Com Vos me daleixo pera difundir benestar entorn meu; com en vostra casa, vull que en tot lo que fassi, s'hi senti quelcom del bon Deu.

Verdad que te pesarán mucho esos días tan tristes y esas noches tan largas de abandono y de soledad?

Verdad que tendrás que echar mano de toda tu paciencia y de todo tu amor infinito para no cansarte de esperar tanto tiempo á los hijos que no quieren venir...?

Yo quisiera

Señor, ser ángel sembrador de piadosos recuerdos y cristianas enseñanzas y despertador de conciencias dormidas o muertas, para ir visitando uno por uno a todos los vecinos de este pueblo y decirles allá en lo más hondo del alma con el acento más penetrante de mi palabra angélica: Hermano, ¿pero te has enterado de que Jesús está en el Sagrario de tu Parroquia? ¿No te has enterado...? y me llevaría diciéndoselo hasta que se enteraran del todo.

Yo quisiera

ser el Misionero de esa Parroquia para gritar diariamente y a cada hora en las calles y en los campos, y de rodillas, si fuera preciso, delante de cada habitante del pueblo: ¡Hermanos, hermanos, Jesús está solo, y no quiere ni debe estar solo!

Si yo pudiera

tener por cada Sagrario desierto un corazón para acompañarte en él y una boca para alabarte y reciberte, ¡qué alegría sentiría mi alma al presentarme delante de Ti en cada uno de ellos y decirte: Corazón bueno, ya no estás solo!

Pero...

Señor, no tengo más que un corazón, y

gua, y ésta torpe y manchada. ¿Te digñas, sin embargo, admitir a uno y a otro por compañeros de tu soledad? Tuyo es todo lo mío.

Me permites Corazón despreciado de mi Jesús, que vaya en espíritu todos los días a ese Sagrario de tus desprecios a recibirte y a visitarte?

Concedes a mi alma el que haga de ese Sagrario su palomar a donde frecuentemente vuela, para llevar los granitos de sus adoraciones y súplicas y para tomar el alimento y el descanso que la fortalezcan?

Me lo concedes?

¡Qué feliz voy a ser desde el momento que yo sepa que mi Jesús se digna consolarse con los obsequios de mi pobre alma! ¡Qué alegría poder consolarlo agradeciéndo por los que no agradecen, pidiendo por los que no piden nunca, llorando por los que no lloran, intercesionando por los que pecan, comulgando por los que no comulgan, amando por los que odian!

Madre mía Inmaculada, Marías acompañantes de Jesús en el Calvario, Ángeles adoradores de la Pasión y de los Sagrarios Calvarios, poned en mi corazón algo de vuestro amor reparador y compasivo, y en mi lengua las alabanzas más puras y más sentidas, balbuciendo por mi boca y amad por mi corazón, para que cuando en espíritu llame yo a las puertas de aquel Sagrario, me respondan desde dentro con un dulcísimo plural: Ya están ahí los míos, los que no me han abandonado...!

Así sea. Así sea. Así sea.

SUPLEMENT A LA

FULLA del PATRONAT

Prou espero en lo Sagrari
las visitas de amistat,
trist de mi! com al Calvari
ploro en trista soledat.
(Verdaguer).

1913 CON LICENCIA ECLESIÁSTICA N.º 3

OBRA DE LAS TRES MARÍAS